

ترجمه و تنظیم از مهندس مسعود بزرگی

نقل از ریدرز دایجست - اوکت ۱۹۷۷

چنگیز مردی که نصف جهان را تسخیر کرد

در جلسه تابستانی سال ۱۲۲۸ میلادی وحشی ترین رهبران جنگی جهان بین دو رودخانه های (تول گول و کرولین) در شمال مغولستان بدور هم جمع شدند.

این جنگ آوران که از ایران، چین، روسیه و آسیای مرکزی آمده بودند لشکری رنگارانگ را تشکیل می دادند که هیچگونه اعتقادی به تناییج بد و ذشتی کارشان نداشتند.

اینها بهترین و بی رحم ترین رهبران مغول بودند که یکی از بزرگترین امپراتوری های تاریخ را بوجود آوردند، هدفتشان دوچیز بود اول احترام به چنگیز رهبر تازه در گذشته شان و بنیان گذار و طراح این امپراتوری دوم انتخاب جانشین او یعنی پسر سومش به نام او کنای بعنوان خان بزرگ مغول.

چنگیز خان ضمن شرکت در جنگی که بسال ۱۲۲۷ میلادی بین او و مردم چین در شمال آن کشور اتفاق افتاد در اثر سقوط وحشتناکی از پشت اسب در گذشت و پیروانش بطور محروم آن جنazole او را از کوه و دشت به محل اجرای مراسم مذهبی مغولستان که زیاد از محل این حادثه دور نبود حمل کردند مردم بینوئیکه از جریان این راز با خبر می شدند بلا فاصله قلع و قمع گشته و این انعدام افراد بد علت انجام شد یکی از نظر مخفی نگاهداشتن مرگ رهبر پرقدرت شان چنگیز خان و جلوگیری از اشاعه این خبر بخارج و این کشوار دست گمی مردم عامی تا خاتمه انجام مراسم تدفین ادامه داشت و ثانیاً این اعمال را بحساب قربانیان مذهبی گذاشتند.

همینکه مراسم تدفین انجام شد رؤسای مغول و پسرهای چنگیز و اقوام این امپراتور در صدد برگزاری مراسم انتخاب جانشین فرمان روا برآمدند. انتخاب جانشین برای چنگیز که می باشد از میان چهار پسر او انجام گیرد کاری بس مشکل بود وظیفه بعدی که بمراتب جالب و دلچسب است نسبت و قایع زندگی چنگیز خان یعنی وحشت آورترین کشور گشای جهان بوده است. ثبت این وقایع بین شکل انجام گردیده که هم قطاران پیر و پیروان وفادار چنگیز شباهی زیادی را بدور آتشهای بزرگ اردو گاه و یا در چادرهای سفید بدور هم جمع می شدند و همینطور که از وقایع گذشته خاطراتشان را بخاطر می آوردند و صحبت می کردند آنها را نوشته و ثبت نمودند. این نوشته ها که با دست خطهای زیبا تهیه شده بود بعداً جمع آوری گردید و تاریخ سری و محروم آنها مغول را تشکیل داد.

این سند غیر معمول که قسمتی بصورت داستانهای قهرمانانه و قسمتی دیگر شکل اولیه تاریخ منقول را نشان می داد با مراقبت بسیار و تا مرز حسادت آمیزی در محل خاص اسناد تاریخی و دولتی نگهداری و مراقبت می شد و فقط اعضاء خانواده امپراتوری یا بهترین

فرمانروایان آن دست رسیداشتند. باین تاریخ بعدها قسمتهای دیگر مر بوط به زندگی او کتابی و سایر جانشینان او که براین تخت طلائی امپراطوری تکیه زده‌اند اضافه گردیده است.

در اوآخر قرن سیزدهم میلادی گو بلای قاآن نوه مشهور چنگیز خان و مشوق مار کوپولو به مسافت آسیا پایتخت امپراطوری مغول را به چین برد و در آنوقت بود که تاریخ پر بهای مغول بشرحی که قبل از قبیم بقصیر سلطنتی پکینگ (پکن) انتقال یافت و در آنجا نگهداری شد و در آنجا بود که بعد از گذشت شش قرن این سند محربانه جوابگوی سؤالات تاریخی دنیا از غرب شد: سؤالاتی از این قبيل: چرا و کی ارتش مغول بر ساحل دریای آدریاتیک مسلط شده و نزدیک بود که اروپای مسیحی را یکجا بیلعد؟ و جواب این سؤال که در عین سادگی تعجب آور است که سپاهیان مغول چرا بطور بسیار ساده‌ای عقب نشینی کردند؟ بالاخره همانطور که گفتیم به بسیاری از پرسشهای تاریخی و معماهای آن می‌توان با مراجعه باین استاد محربانه پاسخ گفت.

شکوه و جلال امپراطوری چنگیز در قرن چهاردهم میلادی رو بزاوی رفت و گروههای نو خاستهای در چین آخرین بادماندگان قدرت مند مغول را بسال ۱۳۶۸ میلادی از پکن بیرون راندند و بقایای مغولان را بسخره گرفتند و عمارات و قصرها و جبههای با ارزش آنها را باشمشعل کشیدند. تعجب آور است که با تمام این اوصاف و حوادث آن اسناد تاریخی محربانه از میان نرفت باین علت که پادشاهان جدید چینی یعنی همان مینگها در حفظ آن کوشیدند و مورد ظر آنها بود. چینی‌ها برای اداره مقولهای مزاحمتی که هنوز در مرزهای شمالی چین سکنی داشتند احتیاج به مترجمینی را حس می‌کردند که زبان منولی را گرچه در ظر چینی‌ها بی ارزش می‌آمد صحبت کنند و برای تربیت چنین افرادی که بزبان منولی آشنا شوند آن سند تاریخی مورد احتیاج آنها بود در نتیجه دانشجویانیکه به آموزش این سند تاریخی از نقطه ظریحاد گیری زبان مغولی که در آن لفظهای مغولی بطور سابلیک و هر کدام جدا از دیگری با علامت خاصی مشخص و نشان داده شده بود توانستند این سند را ترجمه و بصورت کتابی عرضه کنند.

دانشجویان مینگ (پادشاه چین) بعد از ترجمه این سند تاریخی در قالب صدا و علامت و برگردانیدن آن بزبان خودشان سند تاریخی اصلی مذکور را بنوان چیز بی ارزشی به دور انداختند.

بعد از مدتی حتی این فرم چینی آن هم فراموش شد تا این که صد سال قبل یک کشیش روسی که به زبان چینی هم آشنایی داشت آنرا در پکن کشف کرد. در عین حال تا سال ۱۹۰۸ میلادی کمی چاپی از آن تهیه نشد در این سال بود که دانش پژوهان و محققین در اروپا و آسیا و امریکا بکوششی بران ترجمه دقیق این سند تاریخی دست زدند اما پی بردن به لغات اصلی مغولی از روی کاراکترهای چینی کاری بود بسیار مشکل معهذا ترجمه هائی به زبانهای مختلف به وجود آمد ولی هیچکدام آنها قابل اعتماد و رضایت بخش نمی‌توانست باشد. بالاخره در سال ۱۹۶۹ میلادی دکتر ایگور دراچلوتلیز استاد تاریخ مشرق دردانشگاه ملی استرالیا در شهر کامبریا دری تازه بروی این مشکل گشود.

دکتر ایگور که بهر دو زبان مغولی و چینی آشنایی داشت و بیش از ربع قرن راجع به تاریخ داخلی آسیا مطالعه می‌کرد از تکنیسین های مرکز بزرگ کامپیوتر شهر آنا برای این تلاش محققاً نه کمک و مساعدت گرفت ، دکتر راچلو تلیز از این مرکز کامپیوتر سؤال کرد که آیا آنها می‌توانند کامپیوتر را طوری برنامه دیزی کنند که تمام کلمات این سند تاریخی محربانه را بترتیب حروف الف با مرتب کنند ؟ تکنیسین ها به آزمایش نسبت باین عمل موافقت کردند و کلمات سمبولی چینی به صورت حروف لاتین بر روی کارتهای کامپیوتر بادقت و کوشش فراوان تایپ شد. برنامه ای برای کامپیوتر طرح دیزی شد که تیجه‌ای فزدیک بكلمات رؤسای قبایل مغول که هنگام نوشتن آن سند تاریخی گفته بودند داده شود تا اینکه روزی در سال ۱۹۶۷ از اطاق سرد و ساکت کامپیوتر مرکز شهر آنا تکنیسین ها شاهد بیرون آمدن ورقه های متعدد کاغذهای چاپ شده کامپیوتر بودند که تاریخ محربانه مغول را از ۳۸۰۰ کلمه به ترتیب حروف الف بای انگلیسی مرتب کرده بود. دکتر راچلو تلیز با استفاده از این ترتیب کلمات بدقت اقدام به بررسی و یکپارچگی کتاب تاریخی که چینیها از مغولی ترجمه کرده بودند نمود و باین ترتیب اشتباهات آنرا اصلاح کرد . از سال ۱۹۷۰ میلادی دکتر راچلو تلیز بنوان مهمان افتخاری آکادمی علوم بجمهوری مغولستان دعوت شد او در این سفر درباره این کارش بادانشمندان و محققین مغول به بحث پرداخت و کارش را با سایر امناد قدیمی باقیمانده که بخط مغولی بود مقایسه کرد و در مراجعت باسترالیا شروع به ترجمه سند تاریخی محربانه مغول بزبان انگلیسی نمود او امیدوار است که کارش را تا سال ۱۹۸۰ کامل نماید و معتقد است که این سند تاریخی مغول بنوان یک اثر کلاسیک ادبی شناخته خواهد شد. این کتاب مخلوطی از شعر و داستانهای تاریخی بخصوص زندگی چنگیز خان که میگویند (هنگام تولد لخته‌ای خون باندازه یک پند انگشت را بستخی می‌نشاند) میباشد آنطور یکه این سند تاریخی نقل می‌کند چنگیز برادر بزرگترش را بخاطر دزدیدن یک پرنده کوچک و یک ماهی که جرمی ساخت در یک مملکت فقیر بود کشته است .

در یکی از مقاله های تکان دهنده این سند تاریخی «ساکاء مادر چنگیز درباره اومی» گوید : از گرمای رحم من او در حالیکه لخته‌ای خون را در دستش می‌فشد و خودش را با خشونتی به پیش میرانداز من زاده شده بود . و مثل یک سگ وحشی جفشن را گازمی گرفت او مثل شیری بود که نمی‌تواند بخشش غلبه کند و مثل بازی که بسایه خودش حمله کند . چنگیز بسرعت دوران جوانی را پشت سر گذاشت او قوی و سختی دیده بود و همچنین شرور و حسابگر در عین حال یک سیاست مدار و متحده کننده افراد قبایل مغول .

مردان ، خانواده هایشان را بکنار او می‌آوردند تا دربرابر قبایل دشمن بایستد و همه مجدوب برق نگاه و نور صورتش می‌شدند او در عین بی‌رحمی آدمی بود که برعیج دیگران اهمیت می‌داد . وقتی درست زمان بچگی او یکی از افراد مغول بنام جاقوکا چنگیز قبیله‌ای را می‌بازد و اسیر می‌شود چنگیز جاسانش را باو می‌بخشد ولی جاقوکا این امان و بخشش چنگیز را رد کرده و تقاضای مجازات خود را می‌کند چنگیز هم دستور می‌دهد او را در قالی پیچند و باو لگد بزنند تا بمیرد بدون اینکه قطره‌ای خون از او بریزد و این رسمی بود

که مقولهای در مورد نجیبزادگان خود اجرا میکردن. سال ۱۲۰۶ میلادی طبق این سندهای تاریخی چنگیز خودش را رئیس تمام قبایل مغول معرفی می‌کند تاریخ مرگش روشن نیست ولی محتملاً هنگام مرگ حدود چهل سال داشته است.

او کاملاً متقاعد بود که خدايان آرزو دارند تمام دنیا تحت نظر مغول اداره شود وروی اعتقاد به کشورهای مرتفع و پر جمیعت شمال چین حملهور شد او تمام شهرهای را که مقاومت کردند آتش زد و مردمش را قلع و قمع نمود مقاومت را دربرابر خود شیطانی می‌شمرد وبرضد خدايان می‌دانست.

او در عین حال و همانظری که در مورد جافو کا عمل کرد اغلب نسبت به مغلوبین رفتاری سخاوتمندانه نشان می‌داد. شهرهایی که دروازه‌ها و ایشان را بر روی این قبیله مهاجم باز می‌کردند صدها مردان با حرفه و فن و مهندسین و سرباز برایش فراهم می‌آوردند. دشمنانی را که با رفتار شجاعانه روی او اثر می‌گذاشتند و او را تحت تأثیر قرار می‌دادند مشاغلی حتی بالاتر از سران مغول می‌داد.

چنگیز با اینکه خواند و نوشتن نمی‌دانست اولین قانون نوشته مغول را بوجود آورد باس کلید رهنمونی (یاسای بزرگ) بنویان مثال در این قانون نوشته شده که مجازاتهای سینیگن مخصوص اعمال نا درست از جمله دزدی و خیانت و همچنین مجازات مرگ برای امتناع از کار در نظر گرفته شده است. نکته جالب اینکه مجازات فردی که در آبهای جاری ادرار کند نیز اعدام مقرر شده و این توجه خاص قانونگذار مغول را بحفظ و بهداشت محیط زیست در آنروز گاران می‌رساند. بالاخره باید در نظر داشت که در سرزمین‌های آن روزی اینها مسائلی بوده‌اند که بادامه جیات جامعه بنحوی مربوط می‌گردیده‌اند. در یاسا یعنی همان فرمان بزرگ خان مغول قوانین قابل احترام دیگری نیز که از نقطه نظر اخلاقی جالب توجه است به چشم می‌خورد مثلاً احترام به تمام مذاهب، مشارکت در غذا، احترام بزرگتر، و ارزش قائل شدن برای افراد محتاجی که برای رفع نیازمندی خود به مقامات مربوطه مراجعتی داشته‌اند.

تحت رهبری چنگیز مقولهای چین شمالی، ایران، افغانستان و مناطق ذیلی از آسیای غربی را تا حدود روسیه فتح و تسلط بر مردم آنجارا پیدا کردن چنگیز قبل از مرگش دستوراتی برای وراث خود بمنظور رسیدن به هدف فتح نهائی جهان از طرف مقولهای و بدزیر سلطه کشیدن مردم از خود بجاگذاشت.

اکنای جانشین وی بمنظور اجرای وصیت پدرش لشکر قدرتمند مغول را به آسیا و تا اعماق جنوب روسیه پیش راند و شهر کیف را در روسیه تصرف کرد و قوای لهستان را در هم شکست و بطرف سیلسیا (آلمان امروز) و مجارستان پیش راند بطوری که در پایان سال ۱۲۴۱ میلادی این سپاهیان در سواحل دریای آدریاتیک بودند و اروپا را بلزه در آوردند سپس بطور مرموزی در یازدهم دسامبر همان سال ۱۲۴۱ میلادی و بعلتی که تا کنون معلوم نشد، شروع به عتمب‌نشینی کرد. دکتر راچلو تلیز می‌گوید اگر روزی باشد که اروپائیان می‌باشند بدون توجه به ملیت، مذهب، سیاست جشن بگیرند این روز است.

پیشتر اروپائیان این رهایی از دست مفوی‌ها را یک مجذب دانستند ولی سند تاریخی محربانه برای این عمل توضیح جالبی ارائه می‌کنند که در نوع خودش بهمان اندازه تعجب اروپائیان خارق العاده است و آن این است که «مفوی‌ها پشتیان را به عیسویهای وحشت زده کرده‌ند و به محل رودخانهٔ موطن اصلی خود بازگشته‌ند تا که رهبر جدیدی انتخاب کنند زیرا که اکتای مرده بود چون اکتای نوشابهٔ خاص و مرسم مفوی‌ها را که از شیر مادیان تهیه می‌شد رها کرده و به شراب‌خواری معتاد شده بود علت مرگش بحکایت این سند محربانه مسومومیت الكلی بوده است . باید گفت تمدن غرب بوسیلهٔ یکی از دوستان قدیمیش که انگور باشد از انهدام کامل نجات پیدا کرد . بالاخره درسی که این سند تاریخی محربانه مفوی‌ها بدینای امروزی می‌دهد چیست ؟

دکتر راچلو تلیز می‌گوید جواب این سوال ساده است فقط بیاد داشته باشید که چنگیز و جانشین‌اش مردانی بودند مثل باقی مردان، با تقویشان ، و اعمال شیطانی‌شان، سخاوتمند، و پست نه هیولا‌ئی دیوانهٔ خون و جدا از نسل بشریت . بنابراین حتی در این عصر و زمان کامپیوتر هم پیچیدگی طبیعت چنین مردانی را نمی‌فهمد . بهمین دلیل است که تاریخ همیشه اهمیت دارد .

از کتاب طرفه‌ها

نوشته‌ای با اقبال یغمائی

کیفر قاضی رشوت‌ستان

در ایران باستان قاضیان ازمیان برترین و پاکترین مردان برگزیده می‌شدند؛ آزادی قضاوت و مقامی ارجمند داشتند، و اگر اتفاقاً یکی از آنان رشوت می‌ستاند و به سود رشوه ده برخلاف حق داوری می‌کرد، کیفری عظیم می‌یافتد . قاضی دربار شاهان از دیگر قاضیان برتر و مسئولیتش بیشتر بود.

در زمان شهریاری کمبوجیه قاضی دربار سیاسی‌سی نام داشت او به اذای گرفتن رشوت حکمی برخلاف عدل داد. چون زشتکاریش از پرده بیرون افتادو گناهش مسلم شد به فرمان کمبوجیه پوستش را کنند و از آن رشتما پی درست کرده‌ند . سپس کمبوجیه دستور فرمود از آن رشتمهای باریک نشیمنگاه کرسی‌یی بیافتدند و آن کرسی را به قاضی دربار اختصاص داد. آنگاه پسر قاضی خط‌کار را جای پدرش بر نشاند و خطاب به وی فرمود: هر زمان که به قضاوت می‌نشینی دمی بیندیش که بر کدام کرسی نشته‌ای و چون دریافتی چنانکه خواهی قضاوت کسن .

چنین بود که در آن روز گاران مردم در پناه قانون و داد به آرامش و آسایش می‌زیستند و فرودستان را بیم گردند زیردستان نبود.